

Svatost

- *mluví* **Curry Blake**

Curry Blake - Holiness

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **04**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Curry Blake - Svatost

Je smutné, že jedna z oblastí, ve které církev zaostává, je oblast svatosti. Často pokud někdo vyučuje svatost, tak sklouzne k zákonictví. V tomto vyučování vám doufám ukážu rozdíl a věřím, že pokud budete rozjímat nad Novozákonními Písmy, které se svatosti týkají, tak přijmete zjevení a sílu podle toho žít. Při každém studiu Bible se budete zabývat nejméně dvěma stránkami: Stránka pozice nebo práva a stránka života nebo zkušenosti.

Jednoduše řečeno to znamená, že každá věc v Bibli má část, která je na Boží straně, nebo kterou Bůh udělal a potom část, kterou musíme udělat my. Pozice nebo legální/zákonná stránka je část, kterou udělal Bůh a to je kde jste a kdo jste právě teď, co se Boha týká. Stránka života nebo zkušenosti je, kde my jsme na naší cestě s Bohem. Je to ta část z toho, co Bůh zaopatřil, abychom v tom žili, ve které skutečně žijeme.

Například: Bůh zaopatřil uzdravení a zdraví skrze Ježíšovi rány, takže právně, co se Boha týká, všichni jsou uzdraveni nebo byli uzdraveni před 2000 lety, ale přesto jsou mnozí nemocní. Takže vidíme, že právně, z hlediska postavení je pravda, že jsme/byli jsme uzdraveni, přesto podle zkušenosti mnozí žijí hluboko pod pro ně zajištěnou výsadou. Rád to vyjadřuji takto: "Vlastníme" uzdravení, ale přesto ho mnozí nemají.

Je smutné, že v oblasti svatosti je to stejné. Pozice - učedník Ježíše je Bohem učiněn svatý v momentě, kdy se narodí z Boha, přesto ve zkušenosti/praxi může být v jejich životech mnoho oblastí, v kterých nejsou jako Ježíš. Toto je část jejich spasení, na které musí "pracovat". Pokud budeme diskutovat posvěcení, mohli bychom to vyjádřit takto: Jsou posvěceni (oddělení od hříchu a oddělení pro Boha) když se znovu narodí, nicméně se denně posvěcují zřikáním se hříchu a žitím svatého života. Mnozí učí, že i když je člověk spasený nebo znovuzrozený okamžitě, neustále hřeší (jen to dělají méně a méně) po celý zbytek svého života, dokud nejsou úplně posvěceni a svatí pro Boha. Pokud je toto jejich zkušenost (to tak prožívají), je to kvůli tomu, že byli učeni, že to takto má být.

V budoucnu budu do hloubky vyučovat o tom, co Bible říká na toto téma. Uvědomte si, že svatost vede k životu a svobodě, hřích vede k smrti a otroctví. Koho Syn osvobodí, ten je skutečně svobodný.

Jsou dvě stránky svatosti.

1) Boží část - On vás učinil svatě, když jste udělali Ježíše svým Pánem a byli narozeni z Boha. Ta část, kterou ve vás znovu-stvořil je váš Duch. Ten byl okamžitě učiněn svatý/m. Váš duch je vaše pravé vy a je tak svatý, jak jen kdy může být. Tou částí se nemusíte trápit/zabývat. To udělal Bůh. Opět - to je pozice.

2) Vaše část - To je, jak žijete a uskutečňujete vaše spasení v každodenním životě. Tato část se týká všech oblastí vašeho života, od myšlenek, přes slova, až k vnějšímu oblékání. Toto je ta část zkušenosti/praxe.

Často se křesťané snaží zatracovat nově obrácené za to, že se neoblékají a nechovají dokonale "svatě". Souhlasím, že by se lidé měli oblékat střídavě. Také vím, že pokud se vyučuje Bible a oni jsou opravdu znovuzrození, tak ta změna která se stala vevnitř (když je Bůh učinil svatě), se projeví i navenek v tom, jak se oblékají, chovají, mluví a podobně.

Stává se celkem pravidelně, že když někdo začne chodit do církve, naučí se jak zapadnout do skupiny kam chodí, takže přizpůsobí svůj zevnějšek - oblečení, mluvení, ale ve skutečnosti se nikdy neznovuzrodí a nejsou učiněni svatí vevnitř. Jakmile se toto stane, jsou na cestě k náboženství a klamu. Myslí si, že jsou spravedliví kvůli tomu, co dělají na místo toho, co udělal Ježíš. Myslí si, že jsou spravedliví kvůli tomu, co dělají na místo dělání správných věcí na základě

toho, kdo jsou.

Pokud se toto hned nerozpozná a nenapraví, mohou být navěky ztraceni kvůli náboženskému klamu spasení ze skutků. Pokud je člověk narozený z Boha, bude mít touhu přestat hřešit. Hřích se mu zprotiví. Pokud udělají hřích, okamžitě mají lítost a touhu být v pořádku s Bohem. Díky Bohu, který pro tento případ zajistil odpuštění, pokud a když se toto stane.

Hřích a svatost jsou protiklady. Nejde žít a být pravidelně v hříchu a zůstat svatý. Křesťan nežije ve hříchu. Křesťan běžně nehřeší. Když je člověk znovu narozen, tak součástí prožívání/procesu nového narození je odvrácení se od hříchu. Pokání (což znamená změnit smýšlení) je základ nového narození. Pokud jste nečinili pokání (nezměnili své smýšlení ohledně hříchu), pak nejste znovuzrozeni. Když přijmete Krista jako svého Pána, odvrátíte se od hříchu. Pokud jste se neodvrátili od hříchu, neučinili jste Ježíše svým Pánem.

Nový zákon učí přijetí Krista jako Pána, ne jen Spasitele. Ježíš není váš Spasitel, pokud není váš Pán. Když jste byli znovu narozeni, Duch Boží učinil vašeho ducha (vaše skutečné já) opět živého pro Boha. Duch Boží se nastěhuje do vašeho ducha. Pokud nemáte Ducha Kristova, pak nejste Jeho (Ř 8:9). Duch Kristův, kterého jste přijali JE Duch Svatosti. Pokud jste přijali Ducha Kristova, pak budete den za dnem toužit více po pokoji a svatosti a zažívat méně hřešení.

Do tohoto studia jsem začlenil 10 odkazů z Písma, které vám dají dobrou představu o tom, co Bible učí o Svatosti. Chtěl bych vás donutit, abyste si každý odkaz vyhledali a přečetli v kontextu, abyste získali dobré porozumění o čem se mluví.

1) Lukáš 1:75 ve svatosti a spravedlnosti před jeho tváří po všechny dny svého života. V tomto verši vidíme, že máme sloužit Bohu po všechny dny našeho života bez strachu a že Ježíš dá poznání o spasení svému lidu skrze odpuštění jejich hříchů. Všimněte si kontrastu mezi svatostí a hříchem. Nemůžete žít ve hříchu a být svatí. Církev byla velmi oklamána k víře, že milost znamená, že mohou hřešit a Bůh to nevidí. Milost je čas a pomoc od Boha na nápravu.

2) Lukáš 1:73-77

73 na přísahu, kterou přísahal našemu otci Abrahamovi, - že nám dá,
74 abychom vysvobozeni z ruky svých nepřátel beze strachu sloužili jemu
75 ve svatosti a spravedlnosti před jeho tváří po všechny dny svého života.
76 A ty, dítě, budeš nazváno prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánovou tváří připravit jeho cesty,
77 dát jeho lidu poznat spasení v odpuštění jejich hříchů

3) Skutky apoštolské 3:12 Když to tedy Petr uviděl, promluvil k lidu: "Proč se tomu divíte, Izraelité? A proč se na nás tak upřeně díváte, jako bychom svou vlastní mocí nebo zbožností způsobili, že tento člověk chodí?"

Pokud jste byli na DHT školení, pak jste slyšeli výklad na tento verš. Nebylo vlastní síla, která by byla z Petra, která by mu dovolila uzdravit nemocného člověka, ani to nebyla Petrova svatost/dobrota - jak dobře (svatě) žil. Toto je další lež, kterou církev koupila a propagovala. Svatý život vám u Boha nezíská žádné výhody.

Nemůžete si koupit Boží moc dobrým životem. Nemůžete se dost postit, nebo dost modlit, nebo dát dost (peněz...), abyste si zasloužili být použiti Bohem. Pokud by to bylo možné, pak by spasení bylo ze skutků a ne z milosti. Pak byste se mohli chlubit, jak jste se dostatečně postili, modlili, abyste získali Boží moc. Petr neudělal nic [žádný vlastní skutek], co by vytvořilo tu moc, která uzdravila toho chromého. Byla to skutečnost, že Petr věřil ve jméno Toho, který způsobil, že se uvolnila Boží moc. Petr měl víru ve jméno Ježíš. To jméno představuje všechno, co Ježíš udělal když smiřoval člověka s Bohem. To Jméno a co je za tím (co představuje) je dostatečné pro vykonání jakékoliv práce a naplnění jakékoliv potřeby.

4) Římanům 1:4 a který byl podle Ducha svatosti mocně označen za Božího Syna skrze vzkříšení z mrtvých - našeho Pána Ježíše Krista, Všimněte si, že je tam skutečně duch svatosti. Ježíš byl příkladem ducha svatosti. Je to duch svatosti, který způsobuje, že myslíte a mluvíte co je správné. Jak chodíte s Bohem, začnete toužit po svatosti. Začnete se dožadovat svatosti a činění správných věcí.

5) Římanům 6:19 Pro slabost vašeho těla to říkám po lidsku: Jako jste vydali své údy za služebníky nečistoty a nepravosti k páchání nepravosti, tak tedy nyní vydejte své údy za služebníky spravedlnosti k posvěcení. Zde Pavel říká Římským křesťanům, že svatost je také volba. Toto odkazuje na stránku života/praxe svatosti. Netýká se toho, co udělal Bůh, je to o vás, že se rozhodnete pro to, co je správné. Pavel ukazuje na správný život vzhledem k tomu, co Bůh udělal [v nich]. Jak budete "trénovat" svatost, tak budete smazávat rozdíl mezi tím, kdo jste (co Bůh učinil ve vás) a tím, jací jste [navenek] - jak žijete váš každodenní život. Také si všimnete, že Pavel zmiňuje kontrast/rozpor mezi hříchem a svatostí a mezi nepravostí a spravedlností.

6) Římanům 6:22 Nyní však, když jste osvobozeni od hříchu a podrobeni do služby Bohu, máte svůj užitek vedoucí k posvěcení a výsledkem je věčný život. Zde si všimněte, jak Pavel spojuje svobodu od hříchu se službou Bohu. Ukazuje, že jak toto děláte, tak ovoce toho je svatost a výsledek věčný život. To ukazuje, jak důležitá svatost je. Nezapomeňte - svatost je dání na venek najevo Bohu, jak moc si ceníte, že vás učinil svatými Svým Duchem vevnitř.

7) 2 Korintským 7:1 Když tedy máme tato zaslíbení, milování, očistěme se od každé poskvrny těla i ducha a v Boží bázni konejme posvěcení. Tento verš nám říká, že se dá zdokonalovat. To se týká stránky života/praxe svatosti. V Lukáši 1:75 čteme, že budeme žít beze strachu po všechny dny svého života. Strach o kterém se tam mluví, je neustále připomínání si, že Bůh je svatý Bůh a my máme být svatí jako On je svatý.

Opět je nám připomínáno, že svatost je v kontrastu s nečistotou těla a duchem a je to rozhodnutí, které můžeme a máme udělat.

8) Efeským 4:24 a oblékněte toho nového člověka, který byl stvořen podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravdy. Pavel říká Efeským křesťanům, aby žili nový život, který Bůh zajistil.

Říká jim, aby ukazovali toho nového člověka, kterého v nich stvořil Bůh. Odkrývá nám, že tento člověk stvořený podle Boha, byl stvořen spravedlivý a svatý. Jako křesťané narození z Boha, jsme narozeni svatí a spravedliví. Není to něco, čeho bychom docílili, nebo čeho bychom dosáhli [duch]. Je to jak je náš duch udělán a z čeho.

9) 1 Tesalonickým 4:7 Bůh nás přece nepovolal k nečistotě, ale k posvěcení.

V tomto verši apoštol Pavel ukazuje, že bychom měli být svatí a nežít v hříchu.

Titovi 2:3 Podobně starší ženy ať se chovají, jak se sluší na svaté, ať nejsou pomlouvačné ani zotročené množstvím vína, ať jsou učitelkami dobrého, Zde nám říká, že svatost se projevuje určitým chováním, které může ukazovat na svatost. Pavel také nařizuje, aby starší ženy učili. Nebudeme to zde rozebírat, ale mělo by to stačit jako důkaz, že Pavel nebyl proti tomu, aby ženy sloužili.

10) Židům 12:14 Usilujte o pokoj se všemi lidmi a o svatost, bez níž nikdo nespasí Pána. Toto je pravděpodobně nejdůležitější verš, na který se dnes podíváme.

Je zřejmé, že svatost je součástí Boží přirozenosti, která musí být přítomná v člověku, aby mohl

vidět Boha. Pokud je svatost tak důležitá, proč je tak ignorována v moderní církvi? A proč, pokud se učí, nebo zmiňuje, tak je to obvykle v negativním smyslu nebo vyučované zákonickým způsobem? Bratři a sestry v Kristu, potřebujeme vrátit opravdovou svatost zpět do církve.

Musíme si uvědomit, co pro nás udělal Ježíš, když odstranil náš hřích. Musíme se zaměřit na Biblickou svatost. Musíme si uvědomit svatost, kterou nám Bůh zajistil při Novém Narození a musíme vyjádřit naši vděčnost žitím našich každodenních životů ve svatosti.

Pozice svatosti je Bůh žijící v nás. Život/praxe svatosti je Bůh žijící skrze nás. Písmo nám říká, že existuje krása ve svatosti. Když uctíváme Boha svatým životem [žitím svatého života], Bůh to nazývá nádherou. Jedna z charakteristik svatosti je postoj být "opatrní" neprovinit se proti Bohu (*not to offend God*).

Ten kdo žije svatý život v praxi by byl ten, kdo "kráčí vzpřímeně" před Bohem. Obvykle tento člověk si bude vědomý Boží vznešenosti, Jeho Panství a úcty k Němu.

Život/praxe svatosti je doprovázena uvědoměním si našeho vztahu s Bohem a poznáním Jeho jako našeho přítele a tudíž nechtěním se jej "dotknout" nebo "zranit Jeho city" žádným způsobem (např. zarmoucení Ducha). Jak říkal Dr. Sumrall "lepší je se pohybovat na bezpečné půdě, než pak litovat." Pokud existuje možnost, že co děláte není správné, nedělejte to. Skutečnost, že byste vážně zvažili uděláním něčeho, co by mohl být hřích (i když si nejste jistí, zda to hřích je nebo ne), ukazuje na stav vašeho srdce.

Opravdový křesťan žijící v pozici svatosti a v životě/praxi svatosti nepůjde do něčeho, co by nemuselo být dobré. Neříkám, že byste neměli svědčit, nebo se modlit za někoho bez slova od Boha. Říkám, že když již máte tolik slov od Boha, které vám říkají, abyste dělali právě to - modlili se, sloužili, svědčili... tak byste neměli být ochotni "prohřešit" se proti Bohu tím, že ty věci nebudete dělat i když vám je jasně přikázal. Jasně nám přikázal, abychom to dělali každému stvoření.

Jak Keith Green říkal "Bůh nám přikázal, abychom šli, takže bychom automaticky měli jít. Museli bychom mít slovo od Boha slovo "Nejít" abychom nemuseli." Svatost vás osvobozuje od odsouzení, viny, strachu z odmítnutí apod. Svatost vám zaručuje přijetí Bohem a každým křesťanem, který má opravdu Ducha Božího.

Všechno co děláte je duchovní, protože vy jste duchovní bytost ve fyzickém těle. Všechno co děláte je duchovní, protože žijete a hýbáte se a jste v Něm. Máte Ducha Božího. Jste v Něm a On je ve vás a vy jste v Otci a Otec je ve vás. (To zní jako Ježíš ne?) Každý den si dejte čas na zastavení a uvědomte si Boží přítomnost ve vás a vašem životě. Stravte nějaký čas meditací (myšlení na/o ... a mluvení k sobě) skutečnosti, že pokud je Bůh s vámi, pak to znamená, že vás přijal. A pokud vás přijal, jste v Něm a pokud jste v Něm, pak všechny věci, které děláte, se Ho (do)týkají.

Bude vás chránit, krmit, oblékat, učit, vést po cestě, po které byste měli jít a dal do vás Svoji přirozenost. Jeho přirozenost je svatost. Není potřeba hřešit, není žádný důvod hřešit. Jste svobodní. Koho Syn osvobodí, je skutečně svobodný. Proč byste se vraceli zpět pod otroctví hříchu a smrti? Proč byste se chtěli vrátit do otroctví pod principy a způsoby tohoto světa? Proč byste se chtěli vrátit do otroctví pod nemoci a choroby? Jste svobodní. On zaplatil cenu, aby vy jste mohli žít v těchto výhodách.

Pokud prožíváte nebo jste v otroctví hříchu nebo zlovyku, nebo nemoci, choroby, právě teď se prostě rozhodněte. Sladte svoji mysl, aby souhlasila s Boží vůlí, že hřích, nemoc a satan nemůže nadále zůstat ve vašem životě.

Nastavte svoji mysl na život v pozici svatosti, kterou Bůh již dal do vás, na vás a kolem vás. Přemýšlejte o tom.